אור ה' — הדרוש הי"ג

הדרוש השלש עשר בהמנעות השגת אמתת מהותו יתברך אם הוא מצד התורה לבד או אם יסכים בו העיון. ואם היה שיסכים בו העיון אם יש להמנעות היה טבע קיים באופן שלא יצוייד בו אפשרות: ואומר למה שהיה מוסכם מרוב המון הפלוסופים היות השכל והמשכיל והמושכל דבר אחד כבר יראה שהעיון יסכים אצלם בהמנעות הזה ושהוא באופן שלא יצוייר אפשרותו וזה שאם היה המהות מושכל לזולתו הנה היה הזולת המשכיל עם המושכל דבר אחד חלילה אלא שההקדמה הזאת מבוארת הבטול כמו שקדם לנו במקומות מזה הספר ולזה עם היות המנעו מחוייב מצד התורה כאמרו כי לא יראני האדם וחי והיה העיון מסכים גם כן אל שאין דרך ומנה לזולתו לעמוד על אמתת מהותו הנה איננו באופן שלא יצוייר המנע יכלת השם עליו על צד המופת ואולם יסכים בזה אנקלוס שתרגם וחי ויתקיים מסכים עם מה שנאמר במקום אחר מות נמות כי אלהים ראינו ולפי זה איננו רחוק שבקש משה השגת המהות על צד הפלא אלא שלדעת הרב המורה ז"ל לא יצוייר אפשרות בשום צד להיותו מודה בהקדמה ההיא רוצה לומר היות השכל והמשכיל והמושפל אחד ולפי דבריו הבקשה לדעת מהותו רחוקה מאד ממדרגת משה אמנם איך שיהי' אין הכרח לתרגום אנקלוס שההשגה לשכלים הנפרדים באמתת מהותו לזה שכבר בארנו שהבקשה בראיית הפנים רמז אל התארים העצמיים שלא עמד המופת על המנעות אפשרות השגתם ולזה תרגם אנקלוס וחי ויתקיים זה ומה שראינו מספיק בדרושים אלו ובו נשלם המאמר [הרביעי] מהחלק הזה הראשון המכונה באור י"י: [והיתה ההשלמה בחדש זיו שנת מאה ושבעים לפרט האלף הששי ליצירה בסרקוסטה אשר במלכות ארגון]

והתהלה לאל לבדו ומרומם על כל ברכה ותהלה אמן ואמן. בריך רחמנא דסייעין עד כאן. הוא ברחמיו יזכנו להבין ולהשיב האמת אמן אמן ואמן: